

ne med, at hvis man fører en bestemt udenrigspolitik, vil det nok føre til terror. Det er da et politisk valg, hvilken tilgang man har til det. Det er bare det, jeg har ønsket at anføre.

Jeppe Kofod (S):

Jeg synes, at statsministeren ikke svarer på det helt konkrete spørgsmål, der er stillet i denne her sag.

Statsministeren beskylder fru Ritt Bjerregaard for enten at undskylde eller at gå terroristernes ærinde. Jeg synes, at statsministeren mangler helt klart at svare på, hvordan statsministeren kan komme med de påstande:

1) Hvor finder statsministeren belæg for disse påstande?

2) Vi har både regeringens egen terrorrapport og PET's årsrapport fra 2003, der fastslår, at et af elementerne – statsministeren har nævnt mange andre elementer – er, at der er en mulig sammenhæng mellem Irakkrig, Afghanistanengagement og så den større terrortrussel herhjemme: Hvordan kan statsministeren afvise det?

Det forstår jeg ikke, for så afviser statsministeren også statsministerens egne rapporter og eksperter og embedsmænd, og det hænger jo ikke sammen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Alt, hvad hr. Jeppe Kofod i dag siger, uanset hvad han officielt vil fastholde, afspejler, at hr. Jeppe Kofod mener, vi skal ligge under for, at der er nogle, der truer os. Og fordi nogle truer os, må vi ikke føre den udenrigspolitik, vi nu synes politisk er rigtig at føre. Det er realiteten i det, hr. Jeppe Kofod siger.

Jeg synes, at enhver ansvarlig politiker både først og sidst, når talen falder på terror, skal fastholde, at der intet formål er i denne verden, der ingen sag er i denne verden, der er så hellig, at den kan begrunde eller forsvare terror. Det synes jeg hr. Jeppe Kofod skulle starte med at sige, og jeg synes, hr. Jeppe Kofod skulle slutte med at sige det. Det synes jeg at enhver ansvarlig politiker, der taler om terror, skulle starte med og slutte med.

Formanden:

Da der ikke skal herske tvivl om min politik med hensyn til antallet af medspørgere i dag, er min begrundelse for ikke at tage mere end to medspørgere, at der er stillet 30 spørgsmål her i spørgetiden.

Vi går videre til hr. Martin Henriksen som medspørgere.

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er nogle meget gode svar, som statsministeren har givet på de politiske angreb, der er kommet fra Socialdemokraternes side, og jeg er sådan set enig i, at der er udenrigspolitiske faktorer – fattigdom, diktaturer og kulturelle årsager. Men mener statsministeren ikke, at der er andre årsager, som i høj grad spiller ind? Her tænker jeg selvfølgelig på en specifik årsag. Kan statsministeren regne ud, hvad det er for en årsag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, nu bliver det nærmest en gættekonkurrence, så det tør jeg ikke give et bud på.

Jeg vil bare fastholde, at der er utrolig mange faktorer, der desværre spiller ind, når der generelt er en forhøjet terrortrussel. Man kan da selvfølgelig også føje til, hvad jeg allerede har sagt, at der jo også i visse kredse er sket en radikalisering af tankegangen med et religiøst udgangspunkt. Det er selvfølgelig også et problem.

Men min konklusion vil hele tiden være den samme, nemlig at enhver ansvarlig politiker bør fastholde så vel først som sidst, at der intet er, heller ikke et lands udenrigspolitik, der kan begrunde eller forsvare terror. Og jeg synes ærlig talt, det ville klæde hr. Jeppe Kofod og andre socialdemokrater, hvis de hele tiden holdt fast i det i stedet for alle mulige andre teoretiske spekulationer.

Martin Henriksen (DF):

Nu gættede statsministeren jo sådan set næsten rigtigt på det svar, som jeg gerne ville høre, og nu kan det være, det kan blive besvaret mere konkret: Mener statsministeren ikke, at det, der i høj grad er hovedårsagen til det her, er religiøst betinget, og at man simpelt hen i islam kan finde argumenter for at føre denne her terrorkrig mod Vesten og også andre arabiske lande, som ikke lige lever helt op til de retningslinjer, som islamisterne mener de skal leve op til?

Kl. 14.15

Mener statsministeren ikke, at religionen islam og de begrundelser og de argumenter, man kan finde i den, faktisk er hovedårsagen til det her? Og hvordan man gør op med det problem, må vel være det, man diskuterer, når man diskuterer årsagerne til terrorisme?